

[Petra Petersen.]

trøst er ikke meget værd, hvis ulykken først er sket. Militæret er selv klar over faren, og derfor bliver passagererne også varskoet ved en højtalermeddelelse om, at tobaksrygning er forbudt på vogndækket. Iøvrigt er besætningen ganske klar over, hvad der kan ske, hvis færgen kommer ud for et af de sammenstød, der er så hændelige. Besætningen er også klar over, at statsbanerne er befordringspligtige, også når det drejer sig om ammunition. Men vi må jo ikke glemme, at ammunition i vore dage er noget ganske andet og adskilligt farligere, end da bestemmelsen blev vedtaget. Vi har jo også trods alle militære garantier set, hvordan lignende ammunitionstransporter i andre lande er sprunget i luften. Jeg er af den mening, at som denne ammunitionstransport foregår, er det at lege med folks liv.

Fra denne talerstol har jeg flere gange erklæret mig som modstander af, at statens midler bruges til indkøb af mordvåben, men når man nu gør det, bør man i det mindste sørge for, at sagesløse mennesker ikke udsættes for unødigt fare ved disse våbentransporter.

Derfor har jeg stillet mit spørgsmål til ministeren, om ministeren agter at hindre, at transporten af ammunition over Storebælt sker med statsbanernes færger, en transport, der både for besætning og passagerer er af yderst alvorlig karakter.

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Det ærede medlems spørgsmål kan jeg for så vidt besvare med et klart nej; jeg agter ikke at foretage nogen ændring. Forholdet er nemlig det, at for den internationale trafik er reglerne for befordring af ammunition og andre stoffer og genstande, der efter deres beskaffenhed kan medføre fare eller ulempe under transport med jernbane, fastsat ved den internationale overenskomst om transport af gods på jernbaner, der er tiltrådt af samtlige europæiske stater med undtagelse af Sovjetunionen. Disse regler er meget omfattende og opbygget under hensyn til hver enkelt varesorts karakter. De udarbejdes og ajourholdes af en særlig kommission af sagkyndige fra de i overenskomsten deltagende stater; jeg understreges, at de er ajourholdt.

Man må gå ud fra, at reglerne er fuldt ud betryggende, og man har derfor indført de samme regler for den indenlandske trafik.

Forsåvidt angår befordring på de indenlandske færgesoverfarter, har man yderligere udarbejdet en instruks, hvorefter transport af ammunition, sprængstoffer og andre farlige stoffer og genstande med personførende færges enten er helt forbudt eller begrænset til ganske små mængder, alt efter varens karakter. Ved personførende færges har man herved forstået færges, der medfører flere end 12 rejsende; herved har man haft for øje, at der ved færgesoverfarterne kan indfinde sig enkelte bilister, cyklister el. lign., som ønsker overførsel med en godsfærges fremfor at afvente næste personførende færges. Statsbanerne kunne for så vidt let indføre forbud mod overhovedet at medtage passagerer på færges, der medfører de omhandlede genstande, men dette vil jo sikkert let blive opfattet som mangel på service overfor publikum, der — ligesom statsbanerne selv — ikke regner med nogen risiko ved befordringen.

Petra Petersen: Jeg må beklage ministerens svar. Jeg forstår det ikke rigtig, for vi har jo set, hvor meget de erklæringer, man har fået af lignende art, duer. Vi har jo erfaringer fra katastrofen på Holmen, der også viser militærets uansvarlighed. Der erklærede man at der ingen fare var, og man sendte københavnske brandmænd ind i de brændende bygninger, og hvad skete der? Jeg synes, det er fuldkommen uansvarligt; jeg synes, det er forbryderisk, at ikke alene besætning, men også tilfældige mennesker, der kommer på færgen, skal udsættes derfor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Nielsen* til landbrugsministeren.

Agter landbrugsministeren at foranledige kultiveringsarbejderne i de nordjyske moser genoptaget?

Peter Nielsen: Når jeg tillader mig at spørge den højtærede landbrugsminister, om han agter at foranledige en videreførelse af kultiveringsarbejderne i Store og Lille Vildmose, skyldes det dels den store arbejdsløshed i pågældende områder, dels at der stadig er muligheder for at indvinde store arealer landbrugsjord, hvilket skulle have særlig interesse i en tid, da der klages over, at byerne tager jorden fra landbruget til bebyggelse, og da mange land-